

ФОРМУВАННЯ СКЛАДОВОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ БАКАЛАВРСЬКОГО РІВНЯ

Важливим чинником у підготовці фахівців з вищою освітою є набуття і розвиток у студентів навичок до самоосвіти, самовихованню, самоаналізу, самоконтролю, самоудосконаленню, які допоможуть успішно (творчо) застосовувати їх у майбутній профе-

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman

Загальні засади організації самостійної роботи регламентує чинне законодавство, зокрема «Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах» (затверджена наказом Міністерства освіти України від 2 червня 1993 року № 161). У цьому документі самостійна робота трактується як основний засіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Свого розвитку СРС набула у такому нормативному документі, як «Положення про організацію самостійної та індивідуально-консультативної роботи у Київському національному економічному університеті», в якому зазначено, що СРС — це форма організації індивідуального вивчення студентами навчального матеріалу в аудиторний та позааудиторний час.

Згідно з новими освітніми стандартами найкращим забезпеченням систематичного та ефективного контролю за самостійною роботою студента є кредитно-модульна система навчання за багатобальною шкалою оцінювання, впровадження якої необхідне в рамках реалізації Болонського процесу в Україні.

Розглянемо кредитно-модульну систему викладання дисципліни «Діловодство з використанням комп'ютерної техніки» для студентів очної форми навчання бакалаврського рівня.

Відповідно до навчального плану дисципліна вивчається впродовж одного семестру загальним обсягом 108 годин (3 кредити) і включає: лекції (4 години), практичні заняття (32 години), індивідуальні заняття (17 годин) та самостійні заняття (55 годин).

З метою підвищення мотивації студентів до систематичної активної роботи впродовж навчального семестру, формування стійких знань, умінь та практичних навичок, з урахуванням збільшення самостійної роботи навчальним планом передбачено мо-

дульну систему контролю рівня знань студентами програмного матеріалу.

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі поточного модульного контролю, а результати ПМК оцінюють у діапазоні від 0 до 100 балів.

Перелік завдань для самостійної роботи студентів (обов'язкових та за вибором студентів) форми її організації та звітності, терміни виконання та кількість балів, які можна отримати за виконання завдань з СРС, визначено в робочій навчальній програмі дисципліни (розділ «Самостійна робота студентів») і включено до Карти самостійної роботи студентів.

Примітка. Карта самостійної роботи студентів є складовою робочої навчальної програми дисципліни та «Методичних матеріалів щодо змісту та організації самостійної роботи студентів, поточного і підсумкового контролю їх знань», що розміщені на сайті КНЕУ.

Основним методичним матеріалом для самостійної роботи студентів є навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни, який містить програму дисципліни і тематичний план її вивчення; методичні поради щодо вивчення тем, термінологічний словник, контрольні запитання, рекомендовану літературу до кожної з тем, навчальні завдання до практичних занять і методичні вказівки щодо їх виконання. У посібнику наведено список основної й додаткової літератури для поглибленого вивчення дисципліни.

Для самостійної роботи студенту також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література.

Самостійна (аудиторна) робота студентів над засвоєнням навчального матеріалу з дисципліни, зокрема всі практичні заняття, проводяться в комп'ютерних класах університету під керівництвом викладача, який відіграє провідну роль при виборі завдань, поглибленні самостійно опрацьованого матеріалу, підведення підсумків.

Виконання індивідуально-самостійних домашніх завдань (поза-аудиторна робота) може виконуватися у бібліотеці, навчальних кабінетах, комп'ютерних класах КНЕУ, а також у домашніх умовах.

Отже, можна зробити висновки, що навчити студента самостійно працювати — складний і багатогранний процес, який вимагає творчого пошуку, різних форм педагогічного впливу, роботи різноманітних методичних матеріалів для дисципліни, використання сучасних технічних засобів навчання тощо.